

Varje människa

född i kristen församling har hört och läst om

Jesu liv o. verksamhet

Nu finnes även detta att se i
kinematografisk framställning.

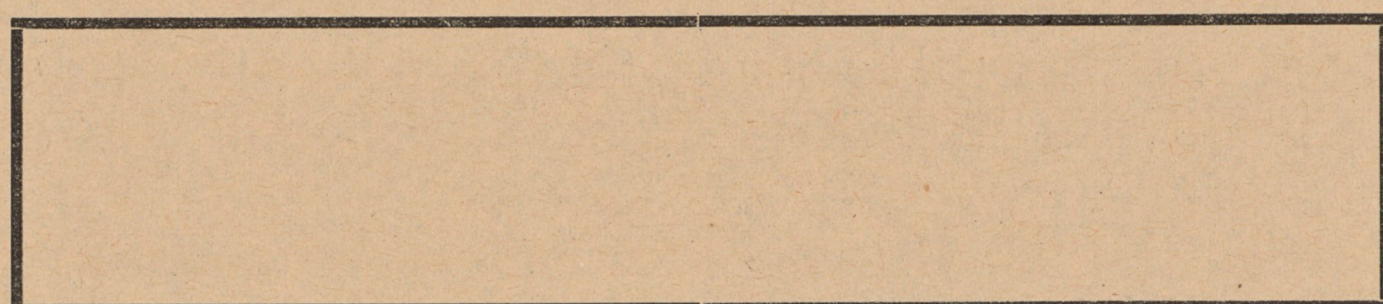
Jesu levnadshistoria

sammanförd för filmen i 5 akter och prolog med

PASSIONSSKÅDESPELEN

I OBERAMMERGAU

som förebild.

Passionsspele i Oberammergau hava tillkommit på grund av ett löfte som byns innevånare gävo år 1634 till tack för att befolkningen undgick den farsot, som då härjade landet. Skådespele hava således gamla anor och göra ännu i dag ett mycket starkt intryck på åskådarna icke minst på grund av det djupa konstnärliga allvar som präglar utförandet av detta storslagna skådespel liksom dess vackra iscensättning.

Första uppförandet av dessa bilder ägde rum i Gamla Garnisonskyrkan i Berlin den 17 okt. 1921 i närvaro av såväl de högsta av det katolska och evangelistiska prästerskapet som många män i regeringen. Att filmen var ett lämpligt medel att giva folket upphöjda religiösa intryck, därom voro alla ense. Bilderna begynna med Kristi födelse i stallet vid Betlehem, herdarnas tillbedjan och de vise från österlandet, samt Kristi liv och verksamhet på jorden gå

upp i stora dramatiska bilder. Med intåget i Jerusalem, en storartad bild, i vilken ej mindre än 500 spelare medverkat, börjar lidandet, denna världshistoriens mest gripande tragedi. Här måste man erkänna, att verkan av filmen, är ännu mer upplyftande än den kan vara på en teater. Huvudsaken är att tvivlarna som fruktade en dålig framställning av detta heliga ämne, genom filmen blevo mycket överraskade.

Stämmor från pressen.

I Berliner Tageblatt har Dr Paul Knecht ägnat filmen en flertalig artikel, i vilken han anför följande:

"Tanken att göra Kristus och hans lidande till ämne för filmen föddes av nödvändigheten att hjälpa upp det etiskt lågt liggande filmväsendet samt att tillföra filmen värde genom sedliga och religiösa ämnen.

Då medeltidens skådespel fingo välja kyrkan till skådeplats, så kan ingen modern människa göra någon invändning mot att passionsfilmen drages fram

på den vita duken. Man kan ej förneka, att därigenom den religiösa känslan blivit mäktigt livad.

Då man betänker att målarnas furste, Leonardo da Vinci, arbetade fulla fem år på den heliga nattvarden, att han själv irrade omkring dagar och veckor i Milanos fattigaste kvarter och i hospitalen för att få tag i sin Kristus, sina apostlar och sin Judas och då han funnit dem, följde han dem ofta obemärkt hela dagen för att studera deras drag, då får man säga, att med hänsyn till denna svårighet har regissören gjort ett gott urval, då han skulle välja ut sin filmpersonal".

OBS! Ej att förväxla med en förut visad mindre s. k. bildserie.

Alla, både ung och gammal, kom och se denna märkligt gripande och dramatiskt verkningsfulla scener ur vår Frälsares liv.

Entré 75 öre, barn 35 öre.

Eskilstuna 1924. Tr.-A.-B. Folket.

